

عنوان مقاله :

موعود گرایی و صلح و امنیت جهانی

علی ریبعی

فهرست مطالب

۳	چکیده
۳	واژگان کلیدی
۳	مقدمه
۴	معنای صلح
۵	برخی از گروه های مفسدین در آیات قرآن
۷	مسرفین مفسدین محضند
۷	صاديق مسرفين
۸	رفتار خداوند با اسرافکاران
۹	راهنما از مسرف بودن
۱۰	معنای موعد
۱۱	و عده الهی
۱۱	و عده و راثت زمین به صورت جنت است
۱۲	هلاک مسرفين و سایر بدان در و عده الهی
۱۲	آمدن یاجوج و ماجوج، مفسدین در زمین در نزدیکی و عده
۱۳	طلب خوف از عذاب و عده و شوق ثواب موعد
۱۴	ارتباط و عده الهی و امنیت جهانی
۱۴	هیچ چیز و هیچ کس در دنیا بیمه نیست
۱۵	دنیا محل امنیت و قرار نیست
۱۶	هشدار خداوند
۱۶	خود را از مکر الله ایمن ندانید!
۱۶	کفران نعمات الهی سبب صلب امنیت و گرسنگی و ترس
۱۷	در و عده الهی جایگاه امنیت بعد از خوف است
۱۸	لا خوف علیهم و لا هم يحزنون
۱۹	فهرست منابع

آمدن موعود و رسیدن وعده الهی به منظور اصلاح است و افرادی که در این راستا یعنی از بین بردن فساد و مفسدین فی الارض جهاد کنند ان شاء الله جزء صالحین هستند و بهره مند از ثمرات و نعمات که یکی از آنها امنیت است.

واژگان کلیدی

موعد	وعده الهی
صلح	فساد
امنیت	سلام
عذاب	جنت

مقدمه

بقیه الله خیر لكم ان کنتم مومنین

امروزه نا امنی در عرصه جهانی یک مقوله متداول گشته که ثمره فساد روز افزون و جنبش بیشتر وحش و شیاطین در قالب بشر است. در این شرایط گروهی از انسانها به هر دستاويزی متمسک می شوند تا به زعم خود از مهلکه رهائی یابند، حتی اگر این دستاويز ابزار شیطان باشد و یا به عبارت دیگر این پناهگاه خانه شیطان باشد، که مسلمان این اقدام در نهایت به هلاکت آنها منجر می شود. هر که از سمتی داعیه منجی گری بلند داشت بر حق نیست، کما اینکه امروزه شیطان بزرگ، آمریکا و ایادی پلیدش چنین ادعائی دارند و به این بهانه به تاخت و تاز و جبهه بندی مشغولند.

مسلمانان جزء این گروه نیستیم و با توجه به تعالیم اسلام مقیدیم که تنها منجی بشریت امام زمان(عج) است و هیچ مل جاء و پناهگاهی که از جانب او نباشد نمی جوئیم. اما همیشه ماجرا به همین واضحی نیست. *أَوْ كَظُلْمَاتٍ فِي بَحْرٍ لَّجِيْ يَعْشَاهُ مَوْجٌ مِّنْ فَوْقِهِ مَوْجٌ مِّنْ سَاحَبٍ ظُلْمَاتٌ بَعْضُهَا فَوْقَ بَعْضٍ إِذَا أَخْرَجَ يَدَهُ لَمْ يَكُنْ يَرَاهَا وَ مَنْ لَمْ يَجْعَلِ اللَّهُ لَهُ نُورًا فَمَا لَهُ مِنْ نُورٍ*

یا همچون ظلماتی در یک دریای عمیق و پهناور که موج آن را پوشانده، و بر فراز آن موج دیگری، و بر فراز آن ابری تاریک است؛ ظلمتها ی است یکی بر فراز دیگری، آن گونه که هر گاه دست خود را خارج کند ممکن نیست آن را ببیند! و کسی که خدا نوری برای او قرار نداده، نوری برای او نیست (سوره نور- آیه ۴۰)

در چنین ظلماتی دشمن شناسی چه جایگاهی دارد؟ آیا آن شیء درخشندۀ مصباحیست که باید به سمت آن رفت یا چشم گرگ؟ آیا بدون نور می شود در ظلمات حرکت کرد؟ و آیا این حرکت عقلانی است؟ به راستی راه نجات از چنین مهلکه ای چیست؟ آیا خود انسان می تواند نجات پیدا کند یا نیاز به منجی احساس می شود؟

يَهْدِي بِهِ اللَّهُ مَنْ اتَّبَعَ رَضْوَانَهُ سُبْلَ السَّلَامِ وَ يُخْرِجُهُمْ مِّنَ الظُّلْمَاتِ إِلَى النُّورِ بِإِذْنِهِ وَ يَهْدِيهِمْ إِلَيْ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ
خداآند به برکت آن، کسانی را که از خشنودی او تبعیت کنند، به راه های سلامت، هدایت می کند؛ و به فرمان خود، از تاریکیها به سوی روشنایی می برد؛ و آنها را به سوی راه راست، رهبری می نماید (سوره مائدہ - آیه ۱۶)

آری خداوند مهربان راهی قرار داده است تا بندگانش را از ظلمات رهائی بخشد و به راه های امنیت و سلامت هدایت کند و امنیت را برای بندگانش می پسندد، نه عذاب.

صلح به ضم صاد و سکون لام به معنای آرامش و امنیت و صلح به فتح لام به معنای بهبودی داد و تصحیح کرد و اصلاح اراضی به معنای یعمر الارض و زمین را آباد کرد آمده است. (المنجد)

همانطور که اشاره شد و از معنای لغوی کلمه بر می‌آید صلح به ضم صاد به معنی احتراز از جنگ می‌باشد. با این توضیح که ناجوری وجود دارد ولی بنا بر مصلحت، جنگ و اصلاح ناجوری صورت نمی‌گیرد. مانند صلح امام حسن مجتبی (ع)، ولی صلح به فتح لام فعلیست به معنی اصلاح کردن و دیگر به معنی سازش و پرهیز از جنگ نیست، بلکه بر عکس در بسیاری از موارد فعل اصلاح کردن نیاز به جهاد دارد، مانند حرکت امام حسین(ع) که به فرموده خودشان برای اصلاح امت جدشان(ص) قیام فرمودند. حتی اگر معنی اصلاح را در حد آباد ساختن در نظر بگیریم این آباد ساختن نیز نوعی جهاد است، مانند جهاد سازندگی. که البته جهاد در قرآن به معنی جنگیدن در راه خدا استعمال شده است و برای آبادانی فعل یعمربه کار رفته است و این دو را برابر قرار نداده است. خداوند متعال در سوره توبه آیات ۱۸ تا ۲۰ می‌فرماید:

إِنَّمَا يَعْمَلُ مَسَاجِدَ اللَّهِ مِنْ أَمْنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَأَتَى الزَّكَاءَ وَلَمْ يَخْشَ إِلَّا اللَّهُ فَعَسِيَ أُولَئِكَ أَنْ يَكُونُوا مِنَ الْمُهَتَّدِينَ

مسجد خدا را تنها کسی آباد می‌کند که ایمان به خدا و روز قیامت آورده، و نماز را برپا دارد، و زکات را پیردازد، و جز از خدا نترسد؛ امید است چنین گروهی از هدایت یافتنگان باشد. (۱۸)

أَجَعَلْنَا سِقَايَةَ الْحَاجِ وَعِمَارَةَ الْمَسَاجِدِ الْحَرَامَ كَمَنْ أَمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَجَاهَدَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا يَسْتُوْنَ عِنْدَ اللَّهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ

ایا سیراب کردن حجاج، و آباد ساختن مسجد الحرام را، همانند (عمل) کسی قرار دادید که به خدا و روز قیامت ایمان آورده، و در راه او جهاد کرده است؟! نزد خدا مساوی نیستند! و خداوند گروه ظالمان را هدایت نمی‌کند! (۱۹)

الَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ أَعْظَمُ دَرَجَةً عِنْدَ اللَّهِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ

آنها که ایمان آوردهند، و هجرت کردهند، و با اموال و جانهاشان در راه خدا جهاد نمودند، مقامشان نزد خدا برتر است؛ و آنها پیروز و رستگارند! (۲۰)

در این آیات مقام کسانی که در راه خدا با اموال و جانهاشان جهاد می‌کنند افضل از کسانی که به آبادانی مساجد می‌پردازند شمرده شده است.

در بررسی واژه صلح در قرآن کریم صلح در تقابل با فساد مطرح گشته است. به آیاتی در این زمینه توجه فرمائید:

سوره بقره آیه ۱۱: وَ إِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ قَالُوا إِنَّمَا نَحْنُ مُصْلِحُونَ

سوره بقره آیه ۲۲۰: . . . وَ اللَّهُ يَعْلَمُ الْمُفْسِدَ مِنَ الْمُصْلِحِ . . .

سوره اعراف آیه ۱۴۲: . . . وَ أَصْلَحَ وَ لَا تَتَّبِعْ سَبِيلَ الْمُفْسِدِينَ

سوره یونس آیه ۸۱: . . . إِنَّ اللَّهَ لَا يُصْلِحُ عَمَلَ الْمُفْسِدِينَ

سوره الشعرا آیه ۱۵۲: الَّذِينَ يُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ وَ لَا يُصْلِحُونَ

سوره النمل آیه ۴۸: يُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ وَ لَا يُصْلِحُونَ

سوره ص آیه ۲۸: أَمْ نَجْعَلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ كَالْمُفْسِدِينَ فِي الْأَرْضِ . . .

بنابراین در بررسی اصلاح، شناخت افساد و گروه های مفسدین لازم به نظر می رسد چرا که به قول مولا امیر المؤمنین(ع) «تعریف الاشیاء باضدادهم»

الذین فی قلوبهم مرض

خداؤند در سوره بقره آیات ۹ تا ۱۲ می‌فرماید: **يَخَادِعُونَ اللَّهَ وَ الَّذِينَ آمَنُوا وَ مَا يَخْدَعُونَ إِلَّا أَنفُسُهُمْ وَ مَا يَشْعُرُونَ** می‌خواهند خدا و مؤمنان را فریب دهند؛ در حالی که جز خودشان را فریب نمی‌دهند؛ (اما) نمی‌فهمند (۹)

فی قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ فَزَادَهُمُ اللَّهُ مَرَضًا وَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا يَكْنِيُونَ در دلهای آنان یک نوع بیماری است؛ خداوند بر بیماری آنان افزوده؛ و به خاطر دروغهایی که می‌گفتند، عذاب در دنایی در انتظار آنهاست (۱۰)

وَ إِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ قَالُوا إِنَّمَا تَحْنُّ مُصْلِحُونَ و هنگامی که به آنان گفته شود: «در زمین فساد نکنید» می‌گویند: «ما فقط اصلاح‌کننده‌ایم»! (۱۱)

أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ الْمُفْسِدُونَ وَ لَكِنْ لَا يَشْعُرُونَ آگاه باشید! اینها همان مفسدانند؛ ولی نمی‌فهمند (۱۲)

در این آیات گروهی معرفی می‌شوند که به زعم خود می‌خواهند خدا و مومنان را فریب دهند و اینها در قلبشان مرض هست و مفسدند.

تکذیب کنندگان قرآن

سوره یونس آیات ۳۸ تا ۴۰

گروهی از یهود که قائل به ید الله مغلوله هستند

سوره مائدہ آیه ۶۴

وَ قَالَتِ الْيَهُودُ يَدُ اللَّهِ مَعْلُوَةٌ غُلْتُ أَيْدِيهِمْ وَ لَعْنُوا بِمَا قَالُوا بَلْ يَدُهُ مَبْسُوطَتَانِ يُنْفِقُ كَيْفَ يَشَاءُ وَ لَيْزِيدَنَّ كَثِيرًا مِنْهُمْ ما أُنْزَلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ طُغِيَّاً وَ كُفْرًا وَ أَلْقَيْنَا بَيْنَهُمُ الْعِدَادَةَ وَ الْبَعْضَاءَ إِلَيْ يَوْمِ الْقِيَامَةِ كُلُّمَا أُوقَدُوا نَارًا لِلْحَرْبِ أَطْقَاهَا اللَّهُ وَ يَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا وَ اللَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ و یهود گفتند: «دست خدا (با زنگیر) بسته است.» دستهایشان بسته باد! و بخاطر این سخن، از رحمت (الله) دور شوند! بلکه هر دو دست (قدرت) او، گشاده است؛ هرگونه بخواهد، می‌بخشد! ولی این آیات، که از طرف پروردگارت بر تو نازل شده، بر طغيان و کفر بسياري از آنها می‌افزايد. و ما در میان آنها تا روز قیامت عداوت و دشمنی افکنديم. هر زمان آتش جنگی افروختند، خداوند آن را خاموش ساخت؛ و برای فساد در زمین، تلاش می‌کنند؛ و خداوند، مفسدان را دوست ندارد. (۶۴)

فرعون

سوره الأعراف - آیه ۱۰۳

لَمْ يَعْنَتْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ مُوسَى بِأَيَّاتِنَا إِلَيْ فِرْعَوْنَ وَ مَلَائِهِ فَظَلَمُوا بِهَا فَأَنْظَرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ سپس بدنیال آنها [= پیامبران پیشین] موسی را با آیات خوبیش به سوی فرعون و اطرافیان او فرستادیم؛ اما آنها (با عدم پذیرش)، به آن (آیات) ظلم کردند. بین عاقبت مفسدان چگونه بود! (۱۰۳)

همچنین در سوره یونس - آیات ۹۰ و ۹۱

و سوره القصص - آیه ۴

و سوره النمل آیات ۱۲ تا ۱۴

سوره یونس – آيه ۸۱

فَلَمَّا أَلْقُوا قَالَ مُوسَى مَا حِنْمٌ بِهِ السَّحْرُ إِنَّ اللَّهَ سَيِّطِلُهُ إِنَّ اللَّهَ لَا يُصْلِحُ عَمَلَ الْمُفْسِدِينَ هنگامي که افکندند، موسی گفت: «آنچه شما آوردید، سحر است؛ که خداوند بزودی آن را باطل می کند؛ چرا که خداوند (هرگز) عمل مفسدان را اصلاح نمی کند (۸۱)

گروهی از بنی اسرائیل

سوره الأعراف - آيه ۱۴۲ و واعدنا مُوسَى تَلَاثِينَ لَيْلَةً وَ أَمْمَنَاهَا بِعَشْرِ فَتَّمَ مِيقَاتُ رَبِّهِ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً وَ قَالَ مُوسَى لِأَخِيهِ هَارُونَ اخْلُقْنِي فِي قَوْمِي وَ أَصْلِحْ وَ لَا تَتَّبِعْ سَبِيلَ الْمُفْسِدِينَ و ما با موسی، سی شب وعده گذاشتیم؛ سپس آن را با ده شب (دیگر) تکمیل نمودیم؛ به این ترتیب، میعاد پروردگارش (با او)، چهل شب تمام شد. و موسی به برادرش هارون گفت: «جانشین من در میان قوم باش. و (آنها) را اصلاح کن! و از روش مفسدان، پیروی ننمای!» (۱۴۲) در این آیه موسی (ع) به هارون سفارش به اصلاح می کند و او را ازتبعیت مفسدینی که در قوم بودند بر حذر می دارد.

یاجوج و ماجوج

سوره الكهف – آيه ۹۴

فَلَوْا يَا ذَا الْقَرْنَيْنِ إِنَّ يَأْجُوجَ وَ مَأْجُوجَ مُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ فَهَلْ نَجْعَلُ لَكَ خَرْجًا عَلَيْ أَنْ تَجْعَلَ بَيْتَنَا وَ بَيْتَهُمْ سَدًا (آن گروه به او) گفتند: «ای ذو القرنین یاجوج و ماجوج در این سرزمین فساد می کند؛ آیا ممکن است ما هزینه ای برای تو قرار دهیم، که میان ما و آنها سدی ایجاد کنی؟!» (۹۴)

قوم لوط

سوره عنکبوت آیات ۲۸ تا ۳۰

مسرفین

خداؤند در سوره الشعراه - آیات ۱۵۱ و ۱۵۲ می فرماید:

وَ لَا تُطِيعُوا أَمْرَ الْمُسْرِفِينَ و فرمان مسرفان را اطاعت نکنید! (۱۵۱)

الذِينَ يُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ وَ لَا يُصْلِحُونَ همانها که در زمین فساد می کند و اصلاح نمی کند!» (۱۵۲)

با توجه به این دو آیه کسانی که در زمین فساد کند و در صدد اصلاح آن برنیایند، مسرفین نامیده می شوند و هرگز نباید از آنها اطاعت کرد. این گروه از مفسدین نه تنها به فساد می پردازند بلکه هیچگاه به فکر اصلاح و جبران آن نیستند، لذا این گروه دقیقاً در نقطه مقابل صالحین قرار دارند و لزوماً در اینجا به بررسی بیشتر در مورد آنها می پردازیم.

مسرفين مفسدين محضن

از سوره الشعراه - آيات ۱۵۱ و ۱۵۲ مشخص است که مسرفين مفسديني هستند که در صدد اصلاح برنيايند و هرگز نباید از آنها اطاعت کرد. لذا باید مسرفين را بشناسيم تا از آنها بر حذر باشيم و خدائی ناکرده از آنها اطاعت نکنیم و يا از سبيل آنها تبعیت ننمائیم.

مصاديق مسرفين

فرعون

سوره يونس - آيه ۸۳

فَمَا آمَنَ لِمُوسَى إِلَّا ذُرَيْةً مِنْ قَوْمِهِ عَلَيْهِ خَوْفٌ مِنْ فَرْعَوْنَ وَ مَلَائِمُهُمْ وَ إِنَّ فَرْعَوْنَ لَعَالٌ فِي الْأَرْضِ وَ إِنَّهُ لَمَنِ
الْمُسْرِفِينَ
(در آغاز،) هیچ کس به موسی ايمان نياورد، مگر گروهي از فرزندان قوم او؛ (آن هم) با ترس از فرعون و اطرافيانش، مبادا آنها را شکنجه کنند؛ زира فرعون، برتری جويي در زمين داشت؛ و از اسرافكاران بود! (۸۳)

سوره الدخان - آيه ۳۱

مِنْ فَرْعَوْنَ إِنَّهُ كَانَ عَالِيًّا مِنَ الْمُسْرِفِينَ
از فرعون که مردي متکبر و از اسرافكاران بود!

قوم لوط

سوره الاعراف - آيه ۸۱ و سوره الذاريات - آيه ۳۴

قوم ثمود

سوره الشعراه - آيه ۱۵۱

اصحاب القرية

سوره يس - آيه ۱۹

بسیاری از بنی اسرائیل

سوره مائدہ - آيه ۳۲

کسانی که نعمات خدا را به لیاقت خود نسبت می دهد

خداؤند در سوره الزمر آيات ۴۹ تا ۵۳ می فرماید که عده اي از انسانها زمانی که زیان یا سختی به آنها می رسد خدا را می خوانند، سپس زمانی که خداوند به آنها نعمتی عطا فرماید می گویند که این نعمت را به خاطر لیاقت خودم به من داده اند. و این ماجرا فتنه و امتحانی از جانب خدا برای آنهاست و آنها با این سخن جز ستم و ظلم بر خود روا نمی دارند. خداوند در مورد اين افراد در سوره الزمر آيه ۵۳ می فرماید که اينها بر نفس خود اسراف کرده اند:

... الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَيْيَ أَنْفُسِهِمْ ..

اين مصدق از مسرفين منحصر به زمان خاصی نیست و انسان پيوステه باید مراقبت کند تا از اين باب مسرف شمرده نشود و نعمات خدا را عطائي بداند بدون استحقاق و منتی از جانب خدا و پيوسته شکر نعمت کند.

رفتار خداوند با اسرافکاران

خداوند اسرافکاران را دوست ندارد

سوره الانعام - آيه ۱۴۱ و سوره الاعراف آيه ۳۱ می فرماید:

إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ . . .

خداوند مسرف کذاب را هدایت نمی کند

سوره غافر - آيه ۲۸

إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ كَذَابٌ . . .

خداوند مسرف مرتاب را گمراه می کند

سوره غافر - آيه ۳۴

يُضْلِلُ اللَّهُ مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ مُرْتَابٌ . . .

خداوند اعمال مسرفین را در نظرشان زینت داده است

سوره یونس - آيه ۱۲

كَذَلِكَ زُيِّنَ لِلْمُسْرِفِينَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ . . .

این چنین برای مسرفین اعمالشان را در نظرشان زیبا جلوه دادیم . . .

خداوند مسرفین را عذاب می کند

سوره طه - آيه ۱۲۷

وَ كَذَلِكَ نَجْزِي مَنْ أَسْرَفَ وَ لَمْ يُؤْمِنْ بِآيَاتِ رَبِّهِ وَ لَعْذَابُ الْآخِرَةِ أَشَدُ وَ أَبْقَى و این گونه جزا می دهیم کسی را که اسراف کند، و به آیات پروردگارش ایمان نیاورد! و عذاب آخرت، شدیدتر و پایدارتر است!

سوره الانبیاء - آيه ۹

ثُمَّ صَدَقَاهُمُ الْوَعْدُ فَأَلْجَيْنَاهُمْ وَ مَنْ نَشَاءُ وَ أَهْلَكْنَا الْمُسْرِفِينَ سپس و عده ای را که به آنان داده بودیم، وفا کردیم! آنها و هر کس را که می خواستیم نجات دادیم؛ و مسرفان را هلاک نمودیم!

سوره غافر آيه ۴۳

أَنَّ الْمُسْرِفِينَ هُمْ أَصْحَابُ النَّارِ . . .
هُمَّا نَا اسْرَافِكَارَانِ اهْلَ آتِشَنَدِ . . .

راه نجات از مسرف بودن

خداؤند متعال از باب رحمت خود راهی برای بازگشت مسروقین باز گذارده است. در سوره الزمر آیات ۵۳ و ۵۴ این راه و شرایطش توصیف گشته:

فَلْ يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَيٍّ أَنفُسِهِمْ لَا تَقْطُطُوا مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَعْفُرُ الدُّنْوَبَ جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ الْعَفُورُ الرَّحِيمُ
بگو: «ای بندگان من که بر خود اسراف و ستم کرده اید! از رحمت خداوند نومید نشوید که خدا همه گناهان را می آمرزد، زیرا او بسیار آمرزنده و مهربان است.» (۵۳)

وَ أَنْبِئُوا إِلَيٍ رَبِّكُمْ وَ أَسْلِمُوا إِلَهُ مِنْ قَبْلٍ أَنْ يَأْتِيَكُمُ الْعَذَابُ تُمَّ لَا تُنْصَرُونَ
و به درگاه پروردگارتان بازگردید و در برابر او تسلیم شوید، پیش از آنکه عذاب به سراغ شما آید، سپس از سوی هیچ کس یاری نشوید! (۵۴)

در آیه ۵۳ سوره الزمر خداوند متعال بندگانی که بر نفس خود اسراف کرده اند را دعوت به رحمت خود می کند و به آنها می فرماید که او تمام گناهان را می بخشد و او بسیار آمرزنده و مهربان است و شرط اول این بخشش و محبت بزرگ را « لا تَقْطُطُوا مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ » معرفی می نماید و در آیه بعد شرایط دیگر و در انتهای آیه شرط زمانی را بیان می فرماید. به این صورت که بعد از نا امید نشدن از رحمت خدا شرط دوم انبه به سوی رب و شرط سوم تسلیم رب شدن می باشد و این سه را می بایست تا قبل از آمدن عذاب الهی واجد شد. زیرا که پس از آمدن عذاب نصرت و یاری برای آنها نیست.

شرط اول نا امید یا قاطط نشدن از رحمت خدا

خداؤند از قول حضرت ابراهیم(ع) در سوره الحجر - آیه ۵۶ می فرماید:

قَالَ وَ مَنْ يَقْنَطُ مِنْ رَحْمَةِ رَبِّهِ إِلَّا الضَّالُّونَ
گفت: «جز گمراهان، چه کسی از رحمت پروردگارش مأیوس می شود!»

طبق آیه بالا تنها گمراهان از رحمت خدا نا امید می شوند.

شرط دوم انبه داشتن به سوی رب

وَ أَنْبِئُوا إِلَيٍ رَبِّكُمْ . . .
و انبه کنید به سوی رب تان . . .

شرط سوم تسلیم رب شدن

. . . وَ أَسْلِمُوا إِلَهُ . . .
. . . و تسلیم او (رب) شوید . . .

شرط زمانی

. . . قَبْلَ أَنْ يَأْتِيَكُمُ الْعَذَابُ . . .
. . . پیش از آنکه عذاب بباید . . .
چرا که طبق سنت الهی پس از آمدن عذاب برای گروهی، دیگر پشمیمانی و توبه و انبه آنها سودی ندارد.
. . . تُمَّ لَا تُنْصَرُونَ . . .
. . . پس از آن یاری نمی شوید

در کتاب لغت المنجد موعود به معنای قول گیرنده و موعود به معنای خبر دادن آمده است.
در قرآن کریم کلمه موعود تنها یکبار در سوره البروج – آیه ۲ ذکر شده است و خداوند به آن سوگند یاد کرده است:

وَالْيَوْمُ الْمَوْعُودُ
و سوگند به آن روز موعود

حدیث نور الثقلین ذیل (سوره البروج – آیه ۲)
فی تفسیر علی بن ابراهیم والیوم الموعود ای یوم القيامة
فی مجمع البیان " والیوم الموعود " یعنی یوم القيامة
فی قول جمیع المفسرین ، وهو الذى تجازی فیه الخلائق و یفصل فیه القضاة . اقول : وستقف قریبا انشاء الله علی
حیثین فی أن الیوم الموعود یوم القيامة

در احادیث بالا یوم الموعود روز قیامت شمرده شده است. در اینجا این پرسش شکل می گیرد که آیا آمدن موعود و منجی بشر که ما انتظار آن را می کشیم در قرآن ذکر نشده است؟!! در قرآنی که به استناد سوره النحل – آیه ۸۹ «تَبَيَّنَا لِكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً وَبُشْرِي لِلْمُسْتَمِّينَ» است!! یعنی بیانگر همه چیز و هدایت و رحمت و بشارت برای مسلمین. آیا موضوع آمدن منجی بشر یکی از همه چیز نیست؟!! آیا این موضوع بشارتی نیست برای مسلمین؟!! قطعاً در قرآن به صورت مفصل ذکر شده و توصیف کشته است. با این تذکر دوباره به سراغ این آیه کلیدی یعنی آیه ۲ سوره البروج می آئیم و از حدیث ذیل آن در می یابیم که ماجرای قیام و ظهور امام زمان(عج) نیز با واژه قیامت مطرح شده است و ماجرای ظهور وجه مشترک و شباوهای بسیاری با قیامت کبری دارد و بسیاری از آیات مربوط به قیامت درباره ماجرای ظهور امام زمان (عج) نیز هست و یا تنها درباره ماجرای ظهور است. به عنوان مثال آیه ۷۵ سوره مبارکه مریم(س):

فَلْ مَنْ كَانَ فِي الضَّلَالِ لَهُ الرَّحْمَنُ مَدَّا حَتَّى إِذَا رَأَوْا مَا يُوَعَّدُونَ إِمَّا الْعَذَابَ وَإِمَّا السَّاعَةُ فَسَيَعْلَمُونَ مَنْ هُوَ شَرٌّ مَكَانًا وَأَضْعَفُ جُنُدًا

بگو: «کسی که در گمراهی است، باید خداوند به او مهلت دهد تا زمانی که وعده الهی را با چشم خود ببینند: یا عذاب، یا قیامت! (آن روز) خواهند دانست چه کسی جایش بدتر، و لشکر ش ناتوانتر است!»

در این آیه مبارکه ذکر شده است که در روز وعده مشخص می شود که چه کسی لشکر ضعیف تر است و لازم به ذکر است همانطور که می دانید قبل از وقوع قیامت لشکر بدان و ابليس در ماجرای ظهور امام زمان(عج) به درک واصل شده اند و از بین رفته اند. بنابراین این آیه باید در مورد زمانی باشد که اولاً هنوز لشکر باطل وجود دارد و ثانیاً لشکری الهی وجود دارد که قویتر از لشکر باطل است و آن زمانی نیست جز یوم الله ظهور امام زمان(عج).

در اصول کافی جلد ۲ صفحه ۳۰۸ روایت ۹۰ در مورد این آیه از قول امیرالمؤمنین(ع) چنین آمده است:

...أَمَّا قَوْلُهُ حَتَّى إِذَا رَأَوْا مَا يُوَعَّدُونَ فَهُوَ حُرُوجُ الْقَائِمِ وَهُوَ السَّاعَةُ فَسَيَعْلَمُونَ ذَلِكَ الْيَوْمَ وَمَا نَزَّلَ
بِهِمْ مِنَ اللَّهِ عَلَى يَدِيهِ فَذِلِكَ قَوْلُهُ مَنْ هُوَ شَرٌّ مَكَانًا يَعْنِي عِنْدَ الْقَائِمِ وَأَضْعَفُ جُنُدًا ...
... تا چون موعود خویش را ببینند آن خروج قائم و رستاخیز است ، در آنروز خواهند دانست با آنچه را که بدست قائمش بر آنها فرود آورده، این است که می فرماید: کیست که مکانش بدتر (یعنی نزد قائم) و سپاهش ناتوانتر است.

همچنین در سوره الجن – آیه ۲۴

حَتَّى إِذَا رَأَوْا مَا يُوَعَّدُونَ فَسَيَعْلَمُونَ مَنْ أَضْعَفُ نَاصِرًا وَأَقْلُ عَدَدًا
تا آنچه را به آنها وعده داده شده ببینند؛ آنگاه خواهند دانست چه کسی یاورش ضعیفتر و جمعیت‌ش کمتر است.

و عده الهی

همانظور که می دانید و عده الهی برای احراق حق و از بین بردن فساد و اصلاح عالم و آدم و برقراری حکومت الهی می باشد. چنین تحول عظیمی در عرصه جهانی یا به قول قرآن در پنهانه آسمانها و زمین مسلمان تبعات و تغییرات عظیمی در پی دارد که شاید تصور آن برای انسان محال باشد و اگر بدون نور هدایت بخواهیم درباره این ماجرا تفکر کنیم سر از ناکجا آباد در آوریم. پس به خدا پناه می برمی و باز به سراغ آیات قرآن، این آینه دقیق هستی نما می رویم و از خداوند متعال مسئلت می داریم تا توفیق فهم و درک بیشتری از این ماجرا عظیم به ما عطا فرماید.

آیات متعددی در قرآن درباره و عده الهی وجود دارد که هر کدام یا هر گروه از آن آیات قسمتی از مطلب را برای انسان روشن می سازند. در این مجال تیمناً به بررسی چند آیه می پردازیم.

و عده وراثت زمین به صورت جنت است

سوره القصص – آیه ۵

وَرِبُّكُمْ أَنْ تَمُنَّ عَلَيِ الَّذِينَ اسْتَضْعَفُوا فِي الْأَرْضِ وَنَجْعَلُهُمْ أَئِمَّةً وَنَجْعَلُهُمُ الْوَارِثِينَ
ما می خواهیم بر مستضعفان زمین متن نهیم و آنان را پیشوایان و وارثان روی زمین قرار دهیم

خداوند در این آیه و عده فرموده است که می خواهد بر کسانی که در زمین ضعیف شمرده شده اند منت نهد و آنان را امامان و وارثان زمین قرار دهد و همانظور که می دانید و در احادیث زیادی مذکور است این آیه مربوط به حکومت امام زمان (عج) است و در سوره الزمر – آیه ۷۴ وارثانی که خدا بر سر آنها منت نهاده در این آیه به حمد خدا پرداخته اند:

وَقَالُوا الحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي صَدَقَنَا وَعَدَهُ وَأُرْتَكَ الْأَرْضَ نَتَبَوَّا مِنَ الْجَنَّةِ حَيْثُ نَشاءُ فَنِعْمَ أَجْرُ الْعَالَمِينَ
آنها می گویند: «حمد و ستایش مخصوص خداوندی است که به و عده خویش درباره ما وفا کرد و زمین را به صورت بهشت میراث ما قرار داد که هر جا را بخواهیم منزلگاه خود قرار دهیم؛ چه نیکوست پاداش عمل کنندگان!»

نتیجه مهم: زمینی که به مستضعفین به ارت می رسد به صورت جنت و با خواص بهشت است.

و در آیه بعد یعنی آیه آخر سوره الزمر برخی دیگر از احوالات آن روز توصیف شده است:

وَتَرَى الْمَلَائِكَةَ حَافِينَ مِنْ حَوْلِ الْعَرْشِ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَفُضْيَ بَيْنَهُمْ بِالْحَقِّ وَقِيلَ الحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ
(در آن روز) فرشتگان را می بینی که بر گرد عرش خدا حلقه زده اند و با ستایش پروردگارشان تسبیح می گویند؛ و حق در میان آنها جاری می شود؛ و گفته خواهد شد: «حمد مخصوص خدا پروردگار جهانیان است»

نتیجه مهم: در زمان ظهر فرشتگان دیده می شوند.

البته در حوادث قبل از ظهر نیز همانظور که در احادیث متعددی وجود دارد ملائکه دیده می شوند و در لشکر حق هستند. به عنوان مثال در حدیث داریم جبرئیل و میکائیل علیهم السلام در یوم الله ظهر به همراه امام زمان (عج) با لباس رزم حاضر می شوند.

سوره الفجر – آیه ۲۲

وَجَاءَ رَبُّكَ وَالْمَلَكُ صَفًا صَفًا
و پروردش دهنده تو و ملائکه صفات در صفات می آیند.

و به عنوان مثال در آیات الفرقان – ۲۱ و فصلت – ۳۰ و المدثر – ۲۱۰ و البقره – ۲۵ و الفرقان – ۲۶ به لشکر الهی و ملائکه اشاره شده است.

هلاک مسرفین و سایر بدان در وعده الهی

در سوره الانبیاء – آیه ۹ خداوند در تحقق وعده خود هر کس را که می خواسته نجات داده و تنها مسرفین را هلاک نموده!

ئُمْ صَدَقَاهُمُ الْوَعْدَ فَأَنْجَيْنَاهُمْ وَمَنْ نَشَاءُ وَأَهْلَكَنَا الْمُسْرِفِينَ
سبس وعده ای را که به آنان داده بودیم، وفا کردیم! آنها و هر کس را که می خواستیم نجات دادیم؛ و مسرفان را هلاک نمودیم!

آری، خداوند با مسرفین چنین رفتاری دارد. و از سوره الاحقاف – آیه ۳۵ نتیجه می شود که مسرفین از فاسقان هستند چرا که به استناد این آیه تنها فاسقان هلاک می شوند:

... فَهُلْ يُهْلِكُ إِلَّا الْقَوْمُ الْفَاسِقُونَ
... آیا جز قوم فاسق هلاک می شوند؟!

و همچنین منافقین هلاک می شوند چرا که منافقان همان فاسقان هستند به استناد سوره التوبه – آیه ۶۷

... إِنَّ الْمُنَافِقِينَ هُمُ الْفَاسِقُونَ
... به یقین، منافقان همان فاسقانند

و همچنین کاذبون هلاک می شوند چرا که کاذبون همان منافقین هستند به استناد سوره المنافقون – آیه ۱

... وَ اللَّهُ يَشَهِدُ إِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَكاذِبُونَ
... و خداوند شهادت می دهد که منافقین کاذبون هستند
و سوره الحشر – آیه ۱۱

و گروه های مختلفی از زمره کاذبون هستند و در نتیجه هلاک خواهند شد که برخی از آنها عبارتند از:

شیاطین بیشترشان کاذب هستند به استناد سوره الشعراه – آیات ۲۲۱ تا ۲۲۳
کافران کاذب هستند به استناد سوره النحل – آیه ۱۰۵ و سوره العنکبوت – آیه ۱۲
مشرکان کاذب هستند به استناد سوره النحل – آیه ۸۶
تهمت زندگان کاذب هستند به استناد سوره النور – آیه ۱۳

این گروه ها همانطور که قبل ذکر شد اگر پیش از آمدن عذاب توبه نکنند و تسليم رب نشوند طبق وعده الهی هلاک خواهند شد.

آمدن یاجوج و ماجوج، مفسدین در زمین در نزدیکی وعده

در سوره الكهف – آیه ۹۴ یاجوج و ماجوج به عنوان مفسدین فی الارض معرفی شده اند:

... إِنَّ يَاجُوجَ وَ مَاجُوجَ مُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ ...
... به راستی که یاجوج و ماجوج مفسدین در زمین هستند ...

و در سوره الانبیاء – آیات ۹۶ و ۹۷ توصیف و زمان آمدن آنها ذکر شده است.
حَتَّىٰ إِذَا فُتَحَتِ يَاجُوجُ وَ مَاجُوجُ وَ هُمْ مِنْ كُلِّ حَدَبٍ يَسْلُونَ
تا آن زمان که «یاجوج» و «ماجوج» گشوده شوند؛ و آنها از هر محل مرتفعی بسرعت عبور می کنند (۹۶)
و اقْرَبَ الْوَعْدَ الْحَقُّ فَإِذَا هِيَ شَاحِصَةٌ أَبْصَارُ الَّذِينَ كَفَرُوا يَا وَيْلَنَا فَدْ گُنًا فِي غَفْلَةٍ مِنْ هَذَا بَلْ كُنَّا ظَالِمِينَ

و وعده حق نزدیک می شود؛ در آن هنگام چشمها ی کافران از حرکت باز می ماند؛ (می گویند) ای وای بر ما که از این (جريان) در غفلت بودیم؛ بلکه ما ستمکار بودیم! (۹۷)

همانطور که در این آیه می بینید و در احادیث مربوط به آنها ذکر شده است، آمدن این گروه دشمن بشریت در نزدیکی وعده حق یعنی در حوادث نزدیک به ظهر امام زمان(عج) است و این موجودات خونخوار به هیچ موجودی بر سر راه خود رحم نمی کنند و کافر و غیر کافر برای آنها تقاضی ندارد، کما اینکه در آیه ذکر شده است که چشمان کافران از حرکت باز می ماند، چرا که آنها در پناه خدا و لشکر قدرتمند حق نیستند و در دسترس این موجودات هستند. آری، همانطور که حضرت ذوالقرنین(ع) پس از ساختن سد بازدارنده یاجوج و ماجوج فرموده بود این سد در زمان وعده الهی در هم می شکند و این موجودات رها می شوند.

سوره الکهف – آیه ۹۸

قالَ هذَا رَحْمَةٌ مِّنْ رَبِّيْ فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ رَبِّيْ جَعَلَهُ دَكَاءً وَ كَانَ وَعْدُ رَبِّيْ حَقًّا
گفت: «این از رحمت پروردگار من است! اما هنگامی که وعده پروردگارم فرا رسد، آن را در هم می کوبد؛ و وعده پروردگارم حق است!»

آری زمانی که وعده فرا رسد آن سد نیز دگا می شود و زمان آن در فجر است. سوره الفجر – آیه ۲۱

... إِذَا دُكِّتِ الْأَرْضُ دَكَّا دَكَّا
... در آن هنگام که زمین سخت در هم کوییده شود
احادیث مربوط به ماجراهای یاجوج و ماجوج متعدد هستند لذا به عنوان نمونه یکی از آنها را ذکر کرده و منابع برخی دیگر را در قسمت فهرست منابع مقاله معرفی می کنیم.

الخصال جلد ۲ صفحه ۴۳۱

قال رسول الله (ص) لا تقوم الساعة حتى تكون عشر آيات الدجال و الدخان و طلوع الشمس من مغربها و دابة الأرض و ياجوج و ماجوج و ثلث خسوف خسف بالمشرق و خسف بالمغرب و خسف بجزيرة

رسول الله (ص) فرمودند: ساعت موعد فرا نمی رسد، تا واقع نشود ده آیه دجال و دخان و طلوع خورشید از مغرب و دابة الأرض و ياجوج و ماجوج و سه خسف (فرو رفتن) خسف مشرق و خسف مغرب و خسف جزیره

در حدیث فوق ماجراهای یاجوج و ماجوج توسط سیدمان رسول الله (ص) یکی از ده آیه قبل از ظهر معرفی شده است.

طلب خوف از عذاب وعده و شوق ثواب موعود

ان شاء الله این آیات عظیم الهی در قلب ما اثر کند و ایمانمان به خدا و یوم الاخر بیشتر شود. مولای بزرگوارمان امام سجاد(ع) در این باره در صحیفه سجادیه دعای ۴۵ می فرمایند:

اللَّهُمَّ ارْزُقْنَا خَوْفَ عِقَابِ الْوَعِيدِ، وَ شَوْقَ تَوَابِ الْمَوْعِدِ
خدایا، ترس از عذاب وعید، و شوق به ثواب موعود را روزی ما ساز

ارتباط وعده الٰهی و امنیت جهانی

هیچ چیز و هیچ کس در دنیا بیمه نیست

یکی از مصادیق امنیت که انسان برای آرامش خاطر به آن نیازمند است داشتن ثبات در وضعیت مطلوب است و دنیا چنین خاصیتی ندارد و بلکه برعکس، سنت خدا در دنیا چیز دیگریست و بنابراین دنیا از حیث امنیت دارای نقصانی بزرگ است. به طوری که هیچ شیئی و هیچ احدي به جز آنان که خداوند بنا بر مصلحت و برنامه اش برای جهان مشخص فرموده بیمه نیستند، که خوبترین آنها امام زمان (عج) و خضر(ع) و بدترین آنها ابليس لعین است که از خداوند تا یوم وقت المعلوم یعنی یوم الله ظهر مهلت گرفته است. و گرنه انسان نمی داند که در گام بعدی پایش به زمین می رسد یا خیر و یا این دمی که دارد آیا لزوماً بازدمی در پی دارد؟ به آیاتی در وصف دنیا توجه فرمائید:

سوره یونس – آیات ۲۴ و ۲۵

إِنَّمَا مَثُلُّ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَاءٌ أَنْزَلَنَاهُ مِنَ السَّمَاءِ فَأَخْتَلَطَ بِهِ نَبَاتُ الْأَرْضِ مِمَّا يَأْكُلُ النَّاسُ وَ الْأَنْعَامُ حَتَّى إِذَا أَخْدَتِ الْأَرْضُ رُخْرُفَهَا وَ ازْرَيَّتْ وَ ظَنَّ أَهْلُهَا أَنَّهُمْ قَادِرُونَ عَلَيْهَا أَتَاهَا أَمْرُنَا لَيْلًا أَوْ نَهَارًا فَجَعَلْنَاهَا حَصِيدًا كَانَ لَمْ تَعْنِ بِالْأَمْسِ كَذِلِكَ نَفَّثْنَا إِلَيَّاَتَ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ

مثل زندگی دنیا، همانند آبی است که از آسمان نازل کرده ایم؛ که در پی آن، گیاهان (گوناگون) زمین که مردم و چهارپایان از آن می خورند می روید؛ تا زمانی که زمین، زیبایی خود را یافته و آراسته می گردد، و اهل آن مطمئن می شوند که می توانند از آن بهره مند گردند، (ناگهان) فرمان ما، شب هنگام یا در روز، (برای نابودی آن) فرامی رسد؛ (سرما یا صاعقه ای را بر آن مسلط می سازیم)؛ و آنچنان آن را درو می کنیم که گویی دیروز هرگز (چنین کشتزاری) نبوده است! این گونه، آیات خود را برای گروهی که می اندیشند، شرح می دهیم! (۲۴)

وَ اللَّهُ يَدْعُوا إِلَيْ دَارِ السَّلَامِ وَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَيْ صِرَاطِ مُسْتَقِيمٍ
و خداوند به سرای صلح و سلامت دعوت می کند؛ و هر کس را بخواهد (و شایسته و لایق ببیند)، به راه راست هدایت می نماید. (۲۵)

خداوند در آیه ۲۴ سوره یونس(ع) زندگی دنیا را به بارانی تشبيه می کند که زمین را سر سبز نموده و می آراید و به تبع آن امنیت کاذبی در دل اهل آن ایجاد می شود. اما شب یا روز امر خدا برای درو شدن این وضعیت فرا می رسد. حتی شب یا روز بودن آن مشخص نیست که انسان بداند شب را آسوده خاطر باشد یا روز را، و آنچنان آن وضعیت درو می شود که گوئی دیروز چنین چیزی وجود نداشته است. با این توصیف آیا عاقل در دنیا به دنبال امنیت می گردد؟ اما در آیه بعد خدا محلی را معرفی می کند و انسان را به آن دعوت می نماید که اصلاً دار السلام یعنی سرای سلامتی و امنیت نام دارد. همچنین در سوره الکهف – آیات ۴۵ و ۴۶ مثل دنیا مطرح گشته است و باقیات الصالحات بهتر و امید بخشنده شده است.

وَ اضْرِبْ لَهُمْ مَثُلَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَاءٌ أَنْزَلَنَاهُ مِنَ السَّمَاءِ فَأَخْتَلَطَ بِهِ نَبَاتُ الْأَرْضِ فَأَصْبَحَ هَشِيمًا تَذَرُّوْهُ الرِّيَاحُ وَ كَانَ اللَّهُ عَلَيْ كُلِّ شَيْءٍ مُّقْدَرًا
زندگی دنیا را برای آنان به آبی تشبيه کن که از آسمان فرو می فرستیم؛ و بوسیله آن، گیاهان زمین در هم فرو میروند. اما بعد از مدتی می خشکد؛ و بادها آن را به هر سو پراکنده می کند؛ و خداوند برهمه چیز تواناست! (۴۵)

الْمَالُ وَ الْبَلْوَنَ زَيْنَةُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَ الْبَاقِيَاتُ الصَّالِحَاتُ خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ تَوَابًا وَ خَيْرٌ أَمَّا مَالٌ وَ فَرِزَنْدٌ، زینت زندگی دنیاست؛ و باقیات صالحات نزد پروردگارت بهتر و امیدبخش تر است! (۴۶)
و در انتهای آیه ۲۰ سوره الحید ضمن ذکر مثال دنیا، مطرح می شود:

... وَ مَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا مَتَاعُ الْغُرُورِ
... و زندگی دنیا چیزی جز متاع فربینده نیست

با خواندن این آیه این سوال در ذهن آدمی شکل می‌گیرد که چرا خدا بندگانش را در دنیای فانی قرار داده است و این دنیا را با ظاهری فریبنده خلق کرده؟ آیا این امتحانی از جانب خدا برای بشریت است؟ اگر چنین است راه سربلندی از این آزمون چیست؟

خداوند در آیه بعد یعنی آیه ۲۱ سوره الحید می‌فرماید:

سَابِقُوا إِلَيْيَ مَعْقَرَةٍ مِّنْ رَبْكُمْ وَ جَنَّةٌ عَرْضُهَا كَعَرْضِ السَّمَاءِ وَ الْأَرْضِ أَعْدَتْ لِلَّذِينَ آمَنُوا بِاللهِ وَ رُسُلِهِ ذَلِكَ فَضْلُ اللهِ يُؤْتَيْهِ مَنْ يَشَاءُ وَ اللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ
به پیش تازید برای رسیدن به مغفرت پروردگارتران و بهشتی که پنهان آن مانند پنهان آسمان و زمین است و برای کسانی که به خدا و رسولانش ایمان آورده اند؛ آماده شده است، این فضل خداوند است که به هر کس بخواهد می‌دهد؛ و خداوند صاحب فضل عظیم است!

خداوند انسان را دعوت به سبقت گرفتن از یکدیگر می‌کند به سمت مغفرت و بهشتی که وسعت آن آسمانها و زمین را فراگرفته. در اینجا باید گفت خوشابه حال السابقون. چرا که آنها به این آیه عمل فرمودند و آنها مقربان هستند. سوره الواقعه - آیات ۱۰ تا ۱۴

وَ السَّابِقُونَ السَّابِقُونَ
وَ بِيَشْكَامَنَ بِيَشْكَامَنَ (۱۰)
أُولَئِكَ الْمُفَرَّبُونَ
آنها مقرّبانند! (۱۱)
فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ
در باعهای پر نعمت بهشت (جای دارند)! (۱۲)
ثُلَّةٌ مِّنَ الْأَوَّلِينَ
گروه زیادی (از آنها) از امتهای نخستینند، (۱۳)
وَ قَلِيلٌ مِّنَ الْآخَرِينَ
و اندکی از امّت آخرین! (۱۴)

دنیا محل امنیت و قرار نیست

در آیات متعددی به روشنی زندگی دنیا زودگذر و ناپایدار معرفی شده و به جای آن سرای آخرت پایدار و نیکو وصف گشته است که به برخی از آنها اشاره می‌کنیم.

سوره غافر – آیه ۳۹

إِنَّمَا هَذِهِ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا مَتَاعٌ وَ إِنَّ الْآخِرَةَ هِيَ دَارُ الْفَرَارِ
... این زندگی دنیا، تنها متعای زودگذری است؛ و آخرت سرای همیشگی است

سوره الانعام – آیه ۳۲
وَ مَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَعْبٌ وَ لَهُوَ وَ لِلَّدَارِ الْآخِرَةُ خَيْرٌ لِلَّذِينَ يَتَّقُونَ أَفَلَا نَعْظَلُونَ
زندگی دنیا چیزی جز بازی و سرگرمی نیست و سرای آخرت برای آنها که پرهیزگارند بهتر است. آیا نمی‌اندیشید؟!

سوره العنکبوت – آیه ۶۴
وَ مَا هَذِهِ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَعْبٌ وَ لَعْبٌ وَ إِنَّ الدَّارَ الْآخِرَةَ لَهِيَ الْحَيَاةُ الْوُحْشَى لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ
این زندگی دنیا چیزی جز سرگرمی و بازی نیست؛ و زندگی واقعی سرای آخرت است، اگر می‌دانستند!

سورة الاعلى – آیات ۱۶ و ۱۷
بَلْ تُؤْثِرُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا
ولی شما زندگی دنیا را مقدم می دارید، (۱۶)
وَ الْآخِرَةُ خَيْرٌ وَ أَبْقَى
در حالی که آخرت بهتر و پایدارتر است! (۱۷)

هشدار خداوند

خداوند متعال به نوع بشر هشدار داده است که مبادا فریب دنیا را بخورید. به این معنا که از وعده حق خدا غافل شوید و برای آن روز کاری انجام ندهید و آماده نشوید و دست خالی باشید و همچنین هشدار به اینکه دشمن اصلی شیطان است و برای مبارزه با شیطان آماده شوید. چرا که در قسمتی از وعده خدا نبرد لشکر حق و باطل است و شیاطین تمام سعیشان بر این است که انسانها از این مورد به صورتهای مختلف غافل باشند؛ یا به صورت بی ایمانی نسبت به این موضوع، یا کم توجهی و دور داشتن، یا به زبان قبول داشتن ولی در عمل حرکتی برای آمادگی در این راستا نکردن و یا به موضوعات دیگر پرداختن، در حالی که جنگ در پیش است.
خداوند در سوره فاطر – آیه ۵ و ۶ این موضوع را مذکور شده است.

يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَلَا تَعْرَفُنَّكُمُ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَ لَا يَعْرَفُنَّكُمْ بِاللَّهِ الْغَرُورُ
ای مردم! وعده خداوند حق است؛ مبادا زندگی دنیا شما را بفریبد، و مبادا شیطان شما را فریب دهد و به (کرم) خدا مغور سازد! (۵)
إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمْ عَدُوٌ فَاتَّخِذُوهُ عَدُوًّا إِنَّمَا يَدْعُوا حِزْبَهُ لِيَكُونُوا مِنْ أَصْحَابِ السَّعْيِ
البَّهِ شیطان دشمن شماست، پس او را دشمن بدانید؛ او فقط حربش را به این دعوت می کند که اهل آتش سوزان (جهنم) باشند! (۶)

در انتهای آیه ۵ «وَ لَا يَعْرَفُنَّكُمْ بِاللَّهِ الْغَرُورُ» یعنی شیطان شما را به لطف الهی مغور نسازد به صورتی که تصور کنید تمام مشکلات را خداوند بکی پس از دیگری برای شما پس می زند و شما را سربلند از حوادث و ماجراهای عظیم و عذابهای و عده الهی بیرون می آورد، بی آنکه شما به عروه الوثقی تمسک جسته باشید و اعتقام به الله داشته باشید و به پناهگاه های او پناه برده باشید. آری در طوفان پیش رو سفینه النجات را باید جست و تا بر آن سوار نشده و در آن مستقر نشده اید، احسان امنیت خیال خامیست از جانب شیطان.
این مطلب در سوره لقمان – آیه ۳۳ به همین شکل هشدار داده شده است.

... إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَلَا تَعْرَفُنَّكُمُ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَ لَا يَعْرَفُنَّكُمْ بِاللَّهِ الْغَرُورُ
... به یقین وعده الهی حق است؛ پس مبادا زندگانی دنیا شما را بفریبد، و مبادا (شیطان) فریبکار شما را (به کرم) خدا مغور سازد!

خود را از مکر الله ایمن ندانید!

خداوند در سوره الاعراف – آیات ۹۷ تا ۹۹ هشدار می دهد که خود را از عذاب الهی ایمن ندانید و تنها زیانکاران چنین تصوری دارند.

کفران نعمات الهی سبب صلب امنیت و گرسنگی و ترس

خداوند در سوره النحل – آیه ۱۱۲ با یک مثال این مسئله را به انسان هشدار داده است.

در سوره مبارکه النور – آیه ۵۵ خداوند به اهل ایمان و عمل صالح خلافت در زمین را وعده داده است و دین آنها را برایشان پابرجا می سازد و خوف و ترس آنها را به امنیت تبدیل می کند. لذا جایگاه امنیت در زمانیست که انسان به خلافت الهی در زمین برسد، یعنی همان هدفی که از آفرینش آدم (ع) مد نظر خداوند متعلق بود. اما با شیطنت شیطان اینهمه سال به تأخیر افتاد و چه بسیاری از انسانها گمراه شدند و به جای رسیدن به این مهم در نهایت به همراه شیطان در جهنم جای خواهند داشت.

وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لِيَسْتَخْلَفَهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَلَيُمَكَّنَنَ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَى لَهُمْ وَلَيُبَدِّلَنَّهُمْ مِنْ بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا يَعْبُدُونَنِي لَا يُشْرِكُونَ بِي شَيْئًا وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ خداوند به کسانی از شما که ایمان آورده و کارهای شایسته انجام داده اند و عده می دهد که قطعاً آنان را حکمران روی زمین خواهد کرد، همان گونه که به پیشینیان آنها خلافت روی زمین را بخشید؛ و دین و آینی را که برای آنان پسندیده، پابرجا و ریشه دار خواهد ساخت؛ و ترسشان را به امنیت و آرامش مبدل می کند، آنچنان که تنها مرا می پرستند و چیزی را شریک من نخواهند ساخت. و کسانی که پس از آن کافر شوند، آنها فاسقانند.

شهید مطهری (ره) این آیه را درباره ظهور امام زمان(عج) بر می شمرد و در کتاب « قیام و انقلاب مهدی(ع) از دیدگاه فلسفه تاریخ » این طور آورده:

مهدي موعد (عج) مظهر نويدي است که به اهل ايمان و عمل صالح داده شده است ، مظهر پيروزی نهايی اهل ايمان است « وعد الله الذين آمنوا و عملوا الصالحات ليستخلفهم في الأرض و ليتمكن لهم دينهم الذي ارتضى لهم و ليبدلهم من بعد خوفهم أمنا يعبدونني لا يشركون بي شيئاً . . .

آری حوادث پيش از ظهور به قدری عظیم است که خداوند خودش باید خوف ناشی از آن را به امنیت تبدیل کند. که البته این حوادث باعث رشد و ارتقای بشریت خواهد شد.
به عقیده شهید مطهری (ره) « برخی از افراد یا ملتها در هنگام امنیت و رفاه ، به عیاشی و تن پروری می افتد و بالنتیجه در پرتگاه خواری و ذلت سقوط می کنند و بسیاری دیگر از ملتها از شلاق بدختی و گرسنگی به جنبش در می آیند و به آقایی و عزت می رسانند . » (كتاب عدل الهی – صفحه ۱۵۹)

در صحیفه سجادیه – دعای ۱۰ مولای بزرگوارمان امام سجاد(ع) می فرمایند که عذاب الهی از عدل خداست و ما تحمل عدل خدا را نداریم.

**اللَّهُمَّ إِنْ تَشَاءْ تَعْفُ عَنَّا فَبِقْضِيلَكَ، وَ إِنْ تَشَاءْ تُعَذِّبْنَا فَبِعَدْلِكَ فَسَهَّلْ لَنَا عَفْوَكَ بِمَنْكَ، وَ أَجْرَنَا مِنْ عَذَابِكَ
بِتَجَاؤزِكَ، فَإِنَّهُ لَا طَاقَةَ لَنَا بِعَدْلِكَ، وَ لَا نَجَاهَ لِأَحَدٍ مِنْ دُونَ عَفْوِكَ**

خدایا اگر خواهی که از ما در گذری، پس به سبب تفضل تو است. و اگر خواهی که ما را عذاب کنی پس به موجب عدل تو است، پس به آئین انعام خود عفو خویش را بی دریغ بما ارزانی دار، و به سنت گذشت خود ما را از عذاب خویش ایمن ساز. زیرا که ما تاب تحمل عدل ترا نداریم، و بی مدد عفوت برای احدی از ما نجاتی نیست.

طبق آیات البقره – ٦٢

... مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَ الْيَوْمِ الْآخِرِ وَ عَمِلَ صَالِحًا فَلَهُمْ أَجْرٌ هُمْ عَنْ رَبِّهِمْ وَ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَ لَا هُمْ يَحْزَنُونَ
وَ الْمائِدَه – ٦٩

... مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَ الْيَوْمِ الْآخِرِ وَ عَمِلَ صَالِحًا فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَ لَا هُمْ يَحْزَنُونَ

کسانی که به خدا و یوم الاخر ایمان داشته و عمل صالح انجام دهنده ترس و اندوه ندارند.

طبق آیات الزمر – ٦١

وَ يُنَجِّي اللَّهُ الَّذِينَ اتَّقُوا يَمْفَازُهُمْ لَا يَمْسُهُمُ السُّوءُ وَ لَا هُمْ يَحْزَنُونَ
و خداوند کسانی را که تقوا پیشه کردند با رستگاری رهایی می بخشد؛ هیچ بدی به آنان نمی رسد و هرگز
غمگین نخواهد شد.

و طبق سوره الاعراف – آیه ٣٥

يَا بَنِي آدَمَ إِمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ رُسُلٌ مِّنْكُمْ يَقُصُّونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِي فَمَنْ اتَّقَى وَ أَصْلَحَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَ لَا هُمْ يَحْزَنُونَ
ای فرزندان آدم! اگر رسولانی از خود شما به سراغتان بیایند که آیات مرا برای شما بازگو کنند؛ کسانی که
تقوا و پرهیزگاری پیشه کنند و عمل صالح انجام دهنده، نه ترسی بر آنهاست و نه غمناک می شوند.

و همچنین طبق سوره یونس(ع) – آیات ٦٢ و ٦٣

أَلَا إِنَّ أُولِيَاءَ اللَّهِ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَ لَا هُمْ يَحْزَنُونَ
آگاه باشید (دوستان و) اولیای خدا، نه ترسی دارند و نه غمگین می شوند! (٦٢)
الَّذِينَ آمَنُوا وَ كَانُوا يَتَّقُونَ
همانها که ایمان آورند، و پرهیز می کردند. (٦٣)

برای اهل ایمان متقدی، ترس و اندوه نیست و همچنین برای اولیاء الله.

ان شاء الله خداوند متعال همه مسلمین را در مسیر به سوی ظهور سرعت و سلامت بخشد و در پناه ولیمان
امام زمان(عج) محفوظ بدارد.

وَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ الطَّاهِرِينَ

قرآن کریم
صحیفه سجادیه
اصول کافی
نور التقلین
عدل الہی - شہید مطہری
قیام و انقلاب مهدی (ع) از دیدگاه فلسفه تاریخ - شہید مطہری
المنجد

منابع احادیث یاجوج و ماجوج

- الکافی جلد ۸ صفحه ۲۲۰
بحار الانوار جلد ۶ صفحه ۲۹۵ و ۲۹۷ و ۳۰۳ و ۳۱۳ و ۳۱۴ و ۳۱۱ و ۳۰۴ و ۳۰۳ و ۲۹۹ و ۲۹۷ و ۲۹۵
بحار الانوار جلد ۷ صفحه ۴۵
بحار الانوار جلد ۱۱ صفحه ۲۸۷ و ۲۹۱ و ۳۰۴
بحار الانوار جلد ۱۲ صفحه ۱۷۲ و ۱۷۴ و ۱۷۸ و ۱۸۰ و ۱۸۷ و ۱۸۹ و ۱۹۱ و ۱۹۶ و ۱۹۸ و ۲۰۷ و ۲۱۲ و ۲۱۵
بحار الانوار جلد ۱۴ صفحه ۴۲۲
بحار الانوار جلد ۱۸ صفحه ۱۰۷
بحار الانوار جلد ۲۱ صفحه ۳۲۹
ابحار الانوار جلد ۲۴ صفحه ۹۶
بحار الانوار جلد ۲۷ صفحه ۳۳ و ۳۵
بحار الانوار جلد ۳۹ صفحه ۶۷
بحار الانوار جلد ۴۲ صفحه ۵۲
بحار الانوار جلد ۵۴ صفحه ۳۳۴ و ۳۴۱
بحار الانوار جلد ۵۶ صفحه ۳۶۳
بحار الانوار جلد ۵۷ صفحه ۳۸ و ۱۰۰ و ۱۰۸ و ۱۱۰ و ۱۱۲ و ۱۱۷ و ۱۱۸ و ۱۱۹ و ۱۱۹ و ۱۳۹ و ۱۴۱
بحار الانوار جلد ۵۹ صفحه ۶۰
بحار الانوار جلد ۶۱ صفحه ۷۷
بحار الانوار جلد ۷۸ صفحه ۹۹
إرشاد القلوب جلد ۱ صفحه ۶۶
الأمالي للطوسی صفحه ۳۴۶
تفسیر العیاشی جلد ۲ صفحه ۳۴۱ و ۳۴۳ و ۳۴۲
تفسیر القمی جلد ۲ صفحه ۳۱ و ۴۰ و ۷۶ و ۷۶ و ۴۰ و ۳۱ و ۳۵۷ و ۴۶ و ۴۶ و ۴۹
الخصال جلد ۲ صفحه ۴۸۴
روضۃ الوعظین جلد ۲ صفحه ۴۸۴
الصراط المستقیم جلد ۱ صفحه ۱۰۲
الشرائع جلد ۱ صفحه ۳۱
القصص للجزائري صفحه ۱۴۷ و ۱۵۶ و ۶۹ و ۶۹
القصص للراوندی صفحه ۸۵ و ۲۹۳
كمال الدين جلد ۲ صفحه ۴۰۱ و ۳۹۹ و ۴۰۳
المناقب جلد ۱ صفحه ۱۰۶
المناقب جلد ۳ صفحه ۲۵۵